

fattelser, som jeg fuldstændig kan underskrive, ikke blot personlig, men ogsaa paa mit Partis Vegne. Men jeg maatte desværre fremhæve for den ærede Ordfører, at medens han stod som Ordfører for sit Parti og fremsatte alle disse fornuftige Ting, var hans Parti virksomt for i Landstinget at forringe den Aktielov, som Minister Hage havde fremlagt. Det var denne Kendsgerning, jeg ønskede at bringe i den ærede Ordførers Erindring, og jeg gjorde det ikke for at genere ham, men for at begrunde for ham, at jeg stillede dette Spørgsmaal: Kan vi ogsaa stole paa her, at den ærede Ordfører staar som Talsmand for sit Parti? Jeg vilde i al Almindelighed betragte det som et virkelig uelskværdigt, ja, fornærmeligt Spørgsmaal til en Ordfører, om han taler paa sit Partis Vegne, men da jeg maatte rette det Spørgsmaal til den ærede Ordfører, og da jeg jo ogsaa af den højtærede Handelsministers Udtalelser kan se, at han ønsker at lægge en Afgrund mellem Ordføreren for Venstre og mig, var det ganske nødvendigt for mig at erindre om Forholdet i 1917 og spørge: Hvorledes er Forholdet denne Gang? Nu kommer desværre den ærede Ordfører for Venstre og siger, at han — jeg hørte ikke tydeligt, om det var med Hensyn til det enkelte Punkt, Spekulationerne, eller i al Almindelighed — her kun udtalte egne Anskuelser, men han føjede til: Jeg tror nok, at jeg kan sige, jeg har Landstingets Venstre bag mig. (*Birch*: Dem kender jeg nemlig!). Den ærede Ordfører siger, at han kender Landstingets Venstre. Jeg kender naturligvis ikke Organisationen indenfor Venstrepartiet, men jeg vil i alle Tilfælde være i Stand til at sige, at jeg ikke blot har min Gruppe her i Tinget bag mine Udtalelser, men at mit Parti fuldstændig slutter op bag mine Udtalelser. Det, den ærede Ordfører siger, svækker jo naturligvis i en ganske overordentlig Grad Betydningen af Ordførertalen. Jeg skal ikke kritisere Venstrepartiet, det maa jo sely om, hvem det gør til Ordfører, men jeg tror dog, at i al Almindelighed er det Skik og Brug i Rigsdagen, at den, der tager Ordet for et Parti, ogsaa dækker Partiets Anskuelser.

Inden jeg vender tilbage til nogle Udtalelser af den højtærede Handelsminister, maa jeg maaske med det samme sige et Par Ord angaaende en vis lille rød Bog, hvorved sikkert menes Gustav Bangs: den socialistiske Fremtidsstat. Den ærede Ordfører for Venstre mente, at denne lille røde Bog havde skaffet ham Sejrr. Jeg vil gøre den

ærede Ordfører et Tilbud. Forlagsretten over denne lille røde Bog tilhører mig; og jeg er villig til at overgive Partiet Venstre Retten til Optryk af den. Vi nærmer os nu Valgene, og vi ser fra visse Sider den uforskammede Anskuelse udtalt, at det skulde knibe for Venstre ved Valgene. Men jeg vil ikke være med til at hindre, at Venstre skulde faa den Valgsejr, det ønsker sig, og hvis det kan ske ved Hjælp af den lille røde Bog, vil jeg ganske gratis overlade den ærede Ordfører Optryksretten til Udgivelse af den som Pjece ved det kommende Valg. Jeg er nu imidlertid ikke helt sikker paa, at man kan stole paa, at den ærede Ordførers Opfattelse angaaende den lille røde Bogs Virkninger deles af hans Parti, og at det ærede Medlems Parti vil indlade sig paa at overtage Optryksretten til den, men den staar, som sagt, til Disposition.

Den højtærede Handelsminister udtalte angaaende Bestyrelsens Sagkundskab med Hensyn til Regnskab og Varelager, at i rolige Tider, hvor Værdierne ikke skifter saa meget, og hvor der ikke er saa mange Omvæltninger, kunde man godt af Bestyrelsen forlange en saadan Opgørelse og et saadant Ansvar. Men nu vil jeg sige til den højtærede Handelsminister: Rolige Tider! Hvornaar har vi egentlig i det kapitalistiske Samfund rolige Tider? Og hvornaar har vi navnlig her i vort lille Land rolige Tider? Vi havde Krise i Slutningen af Halvfemserne, vi havde Krise fra 1907 til 1909, og vi har Krise nu. Vi har ogsaa haft vanskelige Tider ind imellem de to sidste Kriser, men det var foranlediget af Verdenskrigen, saa det skal jeg ikke lægge det kapitalistiske Systems Udøvere i Danmark til Last. Men det kapitalistiske Systems Bærere i Danmark har altsaa ved deres Transaktioner i Slutningen af Halvfemserne, fra 1907 til 1909 og nu — det vil sige hvert 10de Aar — bragt Danmark ind i en frygtelig Krise, som vi først efter 2—3 Aars Forløb er kommet ud af. Det er disse kriseagtige Tilstande, der fremkaldes af det kapitalistiske Systems Bærere, som vi ønsker at hindre gennem en Aktielov.

Saa fremsatte den højtærede Handelsminister en Udtalelse, som jeg maa paatale. Den højtærede Handelsminister sagde nemlig, at jeg i min Omtale af det sidste Stykke af § 20 havde vist en saa hjertelig Glæde, at man ikke kunde tage fejl af, at der var ganske andre Hensigter med at omtale denne Paragraf end at skabe en god Lov. Jeg maa paa det bestemteste